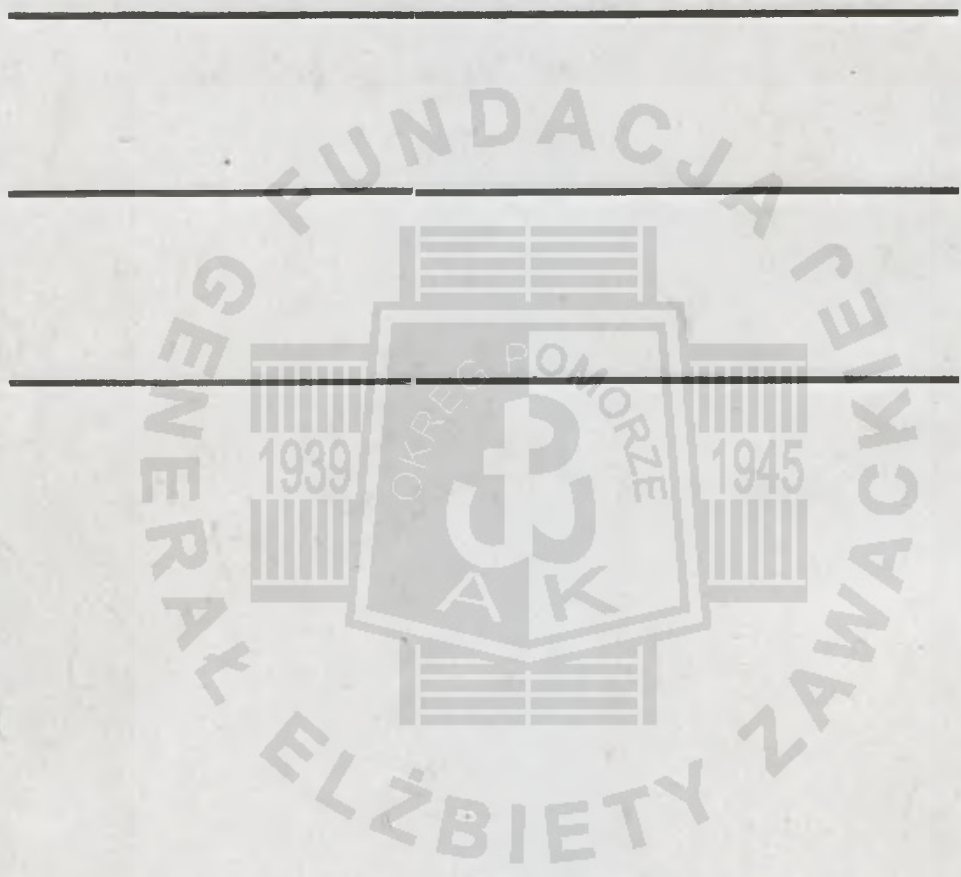

MEMORIAŁ
General Marii Wittek

fol. large. 1

VM

AK
H-4a

† 1987

RUDOMINO Janina
zam. Kochanowska
ps. "Nina"

441/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI —

RUDOMINO Jeremu
zom. Kochanowska

I/1. Relacja ✓ K 12, 5.12

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓ K 8, 5.8

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ K 2, 5.2

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) ✓ K 2, 5.2

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne... —

IV. Korespondencja —

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 20

VI. Fotografie ✓ zob. też I/1/8; I/2/5

Goździki to nie
uszuwane paczki!
malycznego drzewa
potudniowo-wschodni
222 roku p.n.e. spro

CZY WIESZ!

I/1. Relacja:

- Relacja w sprawie rodziny Kochanowskiej - Rudomino, napisana 12. lipca 1968r. Msp. Kserokopia, k. 5, s. 1-5.
- Relacja rodziny Kochanowskiej z domu Rudomino (tresc nowy pogrzebowej przygot. przez kolejanke) - Pyskale J. Gelbert 3. III. 2002. Msp. Kserokopia, k. 2, s. 6-7.
- Relacja rodziny Kochanowskiej z d. Rudomino pyskale przez M. Suleja i W. Mintela. Fotografia. Msp. Ksero, k. 2, s. 8-9
- Biogram Rudomino rodziny zam. Kochanowska oprac. przez E. 2 i d. Kr. do III t. Słownika VM Kobiet (27. II. 2007). Msp. z obrotu Korywie Kregami k. 3, s. 10-12.

Warszawa 12 lipca 1968r.

Janina Kochanowska-Rudomina

Warszawa

tel.

*Do zwrotu
do Komisji Kwest. w Warszawie 14/94*

W tygodniku: "Za i Przeciw" (nr 22 i 23 z dn. 2.VI.19 VI. 1968r) ukazał się reportaż Anny Lisowskiej na temat pewnego epizodu z lat okupacyjnych, mianowicie "wpałki" magazynu broni i materiałów dywersyjnych ZO przy ul. Złotej.

Autorka przeprowadza wywiad z uczestnikami tego wydarzenia, barwnie opisując ich dramatyczne przeżycia zakończone szczęśliwie uratowaniem załogi magazynu i większości nagromadzonych materiałów.

Naskutek pewnych przeoczeń w referowaniu epizodu, a następnie braku korekty, wkraśli się pewne niejasności i nieścisłości w opisie wydarzenia. Wobec powyższego pragnę uzupełnić treść reportażu, wyjaśnić i nasświetlić w poniższej relacji właściwy przebieg opisywanych wypadków.

M A G A Z Y N Z . O . przy ul. Z ł o t e j .

1. stycznia 1940r. zostałam zaprzysiężona w SZP (Służba Zwycięstwu Polski). Latem 1940r. po ukończeniu pierwszego kursu szaperskiego (prowadzonego przez mjr. inż. Z. Lewandowskiego ps. Szysa) zostałam przeniesiona do ZO (Związek Odwetu).

Związek Odwetu został utworzony w kwietniu 1940r. przez gen. Grota-Roweckiego, jako samodzielny pion dywersji i sabotażu, który obejmował swoim zasięgiem cały teren okupacji niemieckiej łącznie z terytorium Rzeszy. Dla potrzeb walki bieżącej w ZO została uruchomiona własna produkcja środków walki. Komendantem ZO był mjr Franciszek Niepokólczycki "Teodor". W styczniu 1943r. ZO przekształcony został w Kedyw (kierownictwo Dywersji), którego komendantem został August Emil Fieldorf "Nil" a jego zastępcą Fr. Niepokólczycki.

Bezpośrednio moim szefem była "Krystyna"¹⁾. Do moich obowiązków należało: 1). przeprowadzanie w terenie prób każdej nowej serii termitów (środków zapalających) wyrabianych chałupniczo. Obstawę w czasie wykonywania prób pełniła "Hanka" (Anna Kwiatkowska). 2). Kontrola ampułek do produkcji zapalników chemicznych (ołowianek). 3). Prowadzenie magazynów tzn.: a) przyjmowanie surowców i wydawanie ich do produkcji, b) magazynowanie gotowych środków bojowych, c) przyjmowanie materiałów bojowych ze szрутów, d) przygotowywanie do wysyłki środków bojowych. Ogromne trudności sprawiało wprowadzenie coraz to nowych form opakowania dla zamaskowania wysyłanych materiałów.

Do rangi problemu urosło zdobywanie nowych, odpowiednich pomieszczeń na magazyny.

Taki właśnie lokal, nadający się do naszych celów, otrzymała od inż. Leona Irmę Jabłońskiej, pracującej w nadleśnictwie w Izabelinie. Z pełną świadomością niebezpieczeństwa, na które się naraża, oddała na cele konspiracyjne swoje kilku pokojowe mieszkanie w Warszawie przy ul. Złotej 66, rezerwując jedynie najniejszy pokój na swoje, zresztą rzadkie, przyjazdy do Warszawy.

Początkowo lokal ten wykorzystywano na skrzynkę alarmową, prowadzoną przez "Zosię"²⁾. W parę tygodni później, wobec braku magazynów, skrzynkę przeniesiono, a lokal przeznaczono na magazyn. Właściwe zadanie lokalu miała maskować hurtownia farb i chemikalii. W charakterze właścicielki zameldowała się "Krystyna" jako Krystyna Donaradzka. ✓

W magazynie znajdowały się materiały naszej produkcji: szaryt (materiał wybuchowy do produkcji granatów), zapalniki chemiczne i tak zwane "ołówki" angielskie do detonowania petard oraz ogromne ilości gotowych terytów, które produkowano w 2 różnych opakowaniach: w puśkawkach tekturowych i w opakowaniach szklanych tzw. cysternówkach. Oprócz tego były materiały ze zrzutów angielskich: "plastik" (materiał wybuchowy), petardy tzw. kieszenie, bardzo duże ilości lontów, broń krótka, amunicja i wiele innych. Razem z nią pracowała "Hanka" (Anna Wiątkowska), "Kazik" nieznającego mi nazwiska, który przewoził towar rikszą, a pilotował go "Jurek" (Tadeusz Hamańkiewicz). Okaj a z wyjątkiem ofiar i odpowiedzialni władzy sądownej, w parę miesięcy później aresztowani w czasie przewożenia broń na ul. Rakowieckiej zginęli w obozie.

Zgodnie z poleceniami otrzymywanymi od "Krystyny" wysyłałszy materiał w teren, starając się dobrać takie opakowanie, aby maskowały one prawdziwą zawartość paczek. W końcu listopada 1942r. mieliśmy przygotować jedną z największych wysyłek w teren. Wszyscy wraz z "Krystyną" pracowaliśmy przez szereg dni, a ja ponadto przez kilka ostatnich nocy. Siłą rzeczy ruch w tych dniach był wzmożony, a riksze z towarami często przyjeżdżały i odjeżdżały. Trzeciego dnia, gdy "Hanka" odbierała paczki terytów z rikszy, weszli z nią równocześnie do lokalu dwaj agenci w cywilnych ubraniach z policji niemieckiej. W lokalu prócz mnie była "Krystyna" i "Jurek", oraz "Zosia", która obsługiwała (już zlikwidowaną) skrzynkę alarmową, a przyszła na wypadek gdyby nie dotarła do kogoś wiadomość o jej przeniesieniu.

"Krystyna", która miała lewe dokumenty jako żona oficera siedzącego w oflagu, doskonale odgrywała swoją rolę osoby traktującej się handlowo farbami i chemikaliami, mającej na celu jedynie interesy handlowe. Agenci po otrzymaniu od niej szeregu wyjaśnień, wydawali się prawie przekonani co do handlowego charakteru lokalu, przystąpili jednak do bardziej szczegółowego przeglądu materiałów. Całkowicie na wszelki wypadek miałyśmy uzgodnione

~~zgodnie~~ nazwy na niektóre kompromitujące materiały, to też, gdy wskazywali różne artykuły "Krystyna" podawała uzgodnione przedtym terminy. I tak np. szedyt był nazwany mączką kasztanową, chloran-sodą, ternity-farba/Silberbronz/. Ajenci w kuchni znaleźli w szafie krótkie, pękate ampułki wypełnione kwasem siarkowym stężonym, stosowane do zapalników chemicznych. Niemcy zainteresowali się nagle tymi ampułkami i zażądali bliższych wyjaśnień co one zawierają. Wówczas "Krystyna" wezwała mnie do kuchni i poleciła udzielić szerszych informacji. Nie mając również gotowej odpowiedzi milczałam, co wprowadziło Niemców we wściekłość. Zaczęli wrzeszczeć i grozić mi pięściami krzyząc, że będę śpiewała, gdy mnie stąd wezmą. Wtedy spojrzalam na "Krystynę", która mnie zrozumiała, po cichu wycofała się z kuchni i wszystkim którzy znajdowali się w pierwszym pokoju kazała natychmiast opuścić lokal.

Jak mi później mówiła "Krystyna" sprzeciwiła się temu "Zosia" mówiąc: "Jako Ninę zostawiamy samą", - i dopiero na zapewnienie "Krystyny", że to jest moje żądanie, wyszła z innymi. Po pewnym czasie krzyżący ajenci zaglądnęli do sąsiednich pokoi, gdzie już nie było nikogo. Wracając do kuchni jeden z nich powiedział - winni uciekli, niewinna została - i będzie teraz pani mówić. Odpowiedziałam, że będę. Uszczęśliwiona ucieczką przyjaciół, zakryłam twarz rękoma, żeby nie zobaczyli mojej radości i z ufnością zwróciłam się do Matki Bożej - "a mnie Ty Jedna możesz stąd wyprowadzić". Zaczęłam odrazu panować nad sytuacją, grając rolę niewinnej, zabięzonej robotnicy, pracującej na chleb dla siebie i synka. Wróciła mi jasność myśli i szybkość orientacji i na stawiane mi pytania miałam gotowe przekonujące ich odpowiedzi. Trwało to aż do momentu, gdy za szafą w pokoju ajenci znaleźli opakowane w skórną, nader podejrzanie wyglądające cysternówki /ternity/. Jeden z agentów wyjął cysternówkę, która wyglądała dość bojowo i trzymając ją, najwyraźniej przerażony, w drżących rękach powiedział: "teraz dopiero wiemy gdzie jesteśmy". Nogi ugięły się podemną. Władząc grozę sytuacji ostatnia wysiłkiem woli, dla rozładowania napięcia, wybuchnęłam śmiechem i powiedziałam, że w tym jest ta sama farba co w pudełkach, tylko w szklanym opakowaniu dla ochrony przed wilgocią. Błyskawicznym ruchem zerwałam tekturowe zamknięcie - przerażenie agentów wzrosło - usunawszy górną warstwę, wysypałam część zawartości na rękę i zaczęłam zachwalać farbę o ślicznym połysku.

Na szczęście nie otwierano paczek, w których były zapakowane do wysyłki broń krótka, amunicja i materiały ze zrzutów. Po krótkiej naradzie w języku niemieckim, ajenci kazali mi się ubierać. Ponaglali do wyjścia. Ociągaliśmy się licząc, że uda się zorganizować pomoc z zewnątrz. W pewnej chwili podsunęłam im myśl, że od właścicielki hurtowni mogą otrzymać jako okup większą sumę pieniędzy. W rezultacie zainteresowali się tą propozycją, pozwolili mi odejść z tym, że nazajutrz o 7 godz. rano mam się zgłosić z właścicielką i 6 tysiącami w Komisariacie na Krakowskim Przedmieściu 1.

Klucze zabrali ze sobą.

Partazowikam szukać kontaktu ze swoimi. Chcąc upewnić się czy nikt nie śledzi, gubiłam ślad wskazując i wyskakując z jadących tramwajów. Goźnia policyjna zbliżyła się. Na szczęście w okolicy pl. Zbawiciela niedaleko naszego lokalu kontaktowego spotkałam "Hankę", która na mnie czekała i przekazała mi rozkaz, abym jak najprędzej zmieniła mieszkanie i przebrała się. Gdy następnego dnia rano pojechałam do Izabelisa, aby zawiadomić inż. Jan Błońskiego, już jej nie zastałam. Okazało się, że tego fatalnego dnia pojechała do Warszawy i tuż po naszym wyjściu przysłała do swego mieszkania, gdzie została aresztowana i osadzona na Pawiaku. Nikogo nie wydała, do niczego się nie przyznała. Wywieziona do Ravensbruck obóz przeżyła i po wojnie wróciła do kraju.

Okazało się więc, że agenci zawiadomili gestapo i lokal został od razu przez nich obsadzony.

Następnego dnia na wielokrotne nasze telefony do "Krystyny Domańskiej" odpowiadano, że chwilowo jej nie ma, ale wkrótce przyjdzie. Stanęliśmy więc przed niezwykle trudnym zadaniem likwidacji magazynu zajętego przez Niemców. Akcja likwidacji magazynu musiała być przeprowadzona przez specjalny oddział dyspozycyjny.

Szef Z.O. Franciszek Niepokólczycki "Teodor" rozkazał mjr Janowi Kiwerskiemu dowódcy oddziału dyspozycyjnego, aby wraz z "Krystyną" i swym oddziałem przeprowadził akcję zbrojną likwidując możliwie natychmiast magazyn. Mjr Jan Wojciech Kiwerski był jednym z najdzielniejszych oficerów AK, który wstąpił się wieloma zadaniami akcyjnymi bojowymi.

Uzgodzono, że akcja rozpocznie się o zmierzchu, jednak przed goźnią policyjną. "Krystyna" sprowadziła ślusarza, którego po otwarciu drzwi, z rozkazu mjr Kiwerskiego, zatrzymano, aż do zakończenia akcji. Część oddziału ubezpieczała schody i bramę a inni wraz z Kiwerskim i "Krystyną" weszli do lokalu z bronią gotową do strzału. Przebiegając przez wszystkie pokoje zobaczyliśmy zaskoczenie, że w mieszkaniu nie ma nikogo. Rozpoczęto szybko wynosić paczki wskazywane przez "Krystynę". Zgodnie z tymczasowymi rozkazami "Teodora" cała akcja nie mogła trwać dłużej jak 40 minut. Oczywiście w tak krótkim czasie było niemożliwe całkowite zlikwidowanie magazynu. Środkiem ogłupców znalazło i ładowało towary do ciężarówki/stanowiącej własność organizacji/ze znakami niemieckimi i szoferem w niemieckim mundurze. Wywieziono cały najcenniejszy materiał ze zrzutów, najważniejsze materiały naszej produkcji oraz broń krótką.

Według informacji naszego wywiadu Niemcy badali pozostałość w magazynie materiał, poczyniwszy go sfilmowali i wywieźli.

3), płk. Jan Wojciech Kiwerski "Oliva" zginął w partyzantce 18.IV.1944r. jako dowódca 27 dywizji Wołyńskiej nad rzeką Turi.

1). "Krystyna"-Krystyna Tomaszewska od jesieni 1943r. szef łączności w Wydziale Saperów K Gł. AK. Za działalność bojową odznaczona dwukrotnie krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem z mieczami. Virtuti Militari V kl.

2). "Zosia"- Dr Zofia Maternowska /Przemysława/ szef łączności wewnętrznej w KEDYWIE. W czasie pierwszych dni Powstania na Woli przechodzi do sanitariatu na własne prośbę. Dr Cyprian Sadowski "Skiba" szef sanitarny KEDYWU tak wspomina dr Maternowską w "Pamiętnikach lekarzy", Czytelnik 1964, str. 603:

"Radosław" został ranny w czasie natarcia na Stawki. Brał jego "Niebora" w chwili, gdy chciał podnieść rannego, sam dostał kulą w głowę i poległ na miejscu. Obecna przytym nieodstępna dr "Przemysława" z największym narażeniem się ścigała "Radosława" do bramy, opatrzyła i dostarczyła do szpitala Jana Bożego."

AL. Kamiński w swej książce Zośka i Parasol, Iskry wyd. II 1970, str. 451 wspomina o niezwykłym wpływie dr Przemysławy na ciężko rannych w szpitalu i tak pisze: "Ta pięćdziesięcioletnia kobieta miała niemal hipnotyczny wpływ na rannych. Jej cichy głos, powolny chód, łagodne ruchy rąk, jej zdumiewająca pogoda ducha wyczuwalna pomimo braku uśmiechu na twarzy, wprowadzały na salę atmosferę spokoju. Nawet gdy drżały mury, gdy krzyczał ktoś rozpaczliwie pod lancetem lub piłą Browa, widok doktor Przemysławy uspokajał zębkane dusze. Zdawało się niekiedy rannym, że sam tylko dotyk jej rąk usmierza bóle, uspokaja serca".

Dr Zofia Maternowska "Przemysława" na Starówce odznaczona została orderem Virtuti Militari V kl.

Zofia Maternowska
pseud. "Nina"

① JANINA KOCHANOWSKA z domu RUDOMIND

urodzona w 1908 roku w Wilnie, por. Armii Krajowej ps. "Bożena" "Edyta" "NINA". Od 1930 r. była czynną instruktorką Organizacji Przynależności Wojskowej Kobiet. Pracowała w Grudziądzu i Wilnie będąc Komendantką Hufców Szkolnych PWK. W 1935 r. zostaje mianowana Kierowniczką Ośrodka Pracy Dziewcząt zorganizowanego przez Komendę Naczelną PWK. *ne Okochowy*

W wojnie obronnej 1939 r. pełniła odpowiedzialne funkcje w służbie zdrowia - była pielęgniarką w wojskowych szpitalach.

Po zakończeniu działań wojennych, zajmowała się dostarczaniem żywności dla szpitala wojskowego w Warszawie, równocześnie organizując zbiórkę odzieży cywilnej i załatwiając fałszywe dokumenty dla żołnierzy wypisywanych ze szpitala, którzy powinni być wysłani do obozów jenieckich.

W styczniu 1940 r. została przyjęta do ZWZ-AK i zaprzysiężona przez Kierownika Oddziału V Obszaru Warszawskiego ZWZ, kpt Stefanię Hajkowiczową. Początkowo prowadziła skrzynkę pocztową, po kilku poważnych wypadkach zaprzestała pracy na tym odcinku.

Następnie została skierowana do Związku Odwetu t.j. Oddziału Dywersyjno-Bojowego, którego dowódcą był płk Franciszek Niepokulczycki ps. "Teodor". Po przeszkoleniu na kursie saperskim prowadzonym przez oficera saperskiego kpt. inż. Zbigniewa Lewandowskiego ps. "Szyba" powierzono jej transport materiałów minerskich, surowców do produkcji środków bojowych i dywersyjnych, oraz część magazynów ze zrzutów ze środkami bojowymi. Niezależnie od tego utrzymywała łączność z Podchorążówką Saperską. Jednocześnie pracowała przy produkcji bomb zapalających. Niejednokrotnie brała czynny udział z bronią w rękę przy ewakuacji zagrożonych magazynów z materiałami wybuchowymi i dywersyjnymi.

W czasie Powstania Warszawskiego pracowała przy produkcji granatów pod kierunkiem kpt. sap. Witolda Kwiatkowskiego ps. "Antek" przy ulicy Mokotowskiej. Wyróżniała się zawsze wielką osobistą odwagą i poświęceniem. Sprawy dobra kraju i potrzeby innych ludzi były dla niej najważniejsze.

Jej wybitne zasługi zostały wysoko ocenione - otrzymała stopień porucznika AK oraz Krzyż Srebrny Orderu VIRTUTI MILITARI - ponadto wiele innych odznaczeń.

Natychmiast po wyzwoleniu przystąpiła do pracy w Zarządzie Miasta Stoł. Warszawy jako kierowniczka ośrodka wypoczynkowego dla dzieci Warszawy w Obornikach Śląskich.

Po przejściu na emeryturę pracowała jako opiekun terenowy Działnicy Mokotów przez 20 lat zajmując się ludźmi starymi i chorymi. Równocześnie zawsze znajdowała czas na opiekę i pomoc dla towarzyszek walki.

Żegnamy Koleżankę Janinę Kochanowską - w naszej pamięci pozostanie na zawsze jako wzór kobiety o niezwykłej pracowitości, sumienności, prawości charakteru, odwagi i wielkiej patriotki.

Przeżył J. Gellert 31.11.2002 r.

M. Sulej. 4/161

Janina KOCHANOWSKA z d. RUDOMINO (1908-1987)

Urodziła się 1 stycznia 1908 r. w Wilnie jako córka Jana Henryka i Zofii z Motylewskich.

W latach 1927-1930 była nauczycielką kroju i szycia w Szkole Zawodowej Miejskiej w Brześciu Litewskim. W latach 1928-1939 aktywnie uczestniczyła w PWK. Pracowała jako instruktorka WF i PW, kierownik Ośrodka Pracy Państwowej oraz instruktorka ratownictwa sanitarnego.

W chwili wybuchu wojny przebywała w Warszawie, gdzie w Centrum Wyszkożenia PWK szkoliła drużyny ratownictwa sanitarnego. W pierwszych dniach kampanii wrześniowej została odkomenderowana do Fabryki Amunicji Dąbrowa-Bór koło Kraśnika celem organizowania i szkolenia drużyn ratownictwa sanitarnego. Pracę przerwała na skutek ewakuacji fabryki. Wróciła do Warszawy i w październiku 1939 r. pracowała w filii Szpitala Ujazdowskiego przy ul. Kolskiej 13 organizując pomoc dla rannych żołnierzy polskich.

W dniu 1 stycznia 1940 r. została zaprzysiężona do służby w SZP. Używała ps. Bożena, Edyta, Nina. Została członkinią utworzonego wiosną 1940 r. przez dr Zofie Franio pierwszego, pięcioosobowego Kobiecego Patrołu Minerskiego. W jego skład wchodziły także Antonina Mijał, ps. Tosia, Kazimiera Olszewska, ps. Mira oraz Kazimiera Skoczkwicz, ps. Kazika. Wspólnie z ww. ukończyła kurs saperski zorganizowany przez por. Zbigniewa Lewandowskiego, ps. Szyna, szefa Biura Badań Technicznych Wydziału Saperów KG ZWZ-AK. Latem 1940r., po ukończeniu kursu, została przeniesiona do Związku Odwetu, gdzie pod kierownictwem Cecylii Tomaszewskiej-Stokłosińskiej, ps.

Maria, Krystyna, zajmowała się transportem materiałów bojowych i surowców do produkcji środków bojowych, materiałów ze zrzutów, opieką nad magazynami przerzutowymi środków bojowych, przygotowywaniu wysyłki na teren kraju środków bojowych i materiałów ze zrzutów, dostarczanie surowców do produkcji termitów i zapalników chemicznych do termitów, wykonywania w terenie prób każdej nowej serii termitów, odbiór i magazynowanie gotowych termitów. Równocześnie prowadziła łączność w podchorążówce saperów.

Zadania te wykonywała do wybuchu Powstania Warszawskiego.

W dniu 3 maja 1944 r. została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Odznaczenie to zostało pozytywnie zweryfikowane na Uchodźstwie 14 października 1960 r. (nr. k. 13628), a 5 czerwca 1964 r. w Kraju przez Główną Komisję ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBoWiD.

W czasie Powstania pracowała przy produkcji granatów w wytwórni prowadzonej przez kpt. Witolda Kwiatkowskiego, ps. Antek.

Po upadku Powstania przeszła przez obóz przejściowy w Pruszkowie skąd transportem została przewieziona do Tomaszowa Mazowieckiego i tam zwolniona.

Po powrocie do Warszawy we latach 1945-1946 zajmowała się wychowaniem swoich dzieci, szcieniem zarobkowym, poszukiwaniem stałej pracy. W latach 1946-1957 była kierowniczką Ośrodka Wypoczynkowego „Syrena” dla dzieci warszawskich w Obornikach Śląskich. W latach 1951-1957 pracowała także w Wydziale Kultury m. st. Warszawy prowadząc Ośrodek Wczasów Świątecznych w Powsinie. W latach 1957-1958 organizowała tereny sportowo-rozrywkowe na Powiślu. Od 1958 do 1974 r. w sezonie letnim prowadziła łucznictwo na Bielanych. W latach 1960-1963 pracowała w Zarządzie Głównym TPD na stanowisku inspektora (organizacja czasu wolnego). Od grudnia 1965 r. pełniła funkcję terenowego opiekuna społecznego na Mokotowie.

Mieszkała w Warszawie przy ul. Konduktorskiej 1 A.

Zmarła 13 czerwca 1987 r.

Źródła:

APAK, syg. 441/WSK

AZG ZKRPIBWP, syg. N-4603

DW UdsKiOR, Spis VM Londyn, s. 151; Protokół Nr 18 z dnia 5 czerwca 1964 r. Głównej Komisji ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBoWiD, s. 2, poz. 22.

Ślaski J., Polska Walcząca, s. 416.

SZP Biogram oprac. przez Dk. i E2
dot. t. Stefanię UM Kobiet got. 27 II 2007 r. 1/1/10 / komp. Dk. |

RUDOMINO Janina zam. KOCHANOWSKA vel RUDOMINO-DUSIACKA zam. WOJALSKA (1905-1987), nauczycielka, instruktorka PWK, ^{uczestniczka} żołnierz Kampanii Wrześniowej 1939 w Warszawie; w SZP-ZWZ od I 1940, od wiosny tr. jako „Nina” w pierwszym Kobięcym Patrolu Minerskim, następnie w Oddziale Dywersyjno-Bojowym ZO, potem Kedywu Okręgu AK Warszawa, uczestniczka Powstania, po wojnie urzędniczka i działaczka społeczna

Dk.
tak jest w dokum. nr. 7
?

Janina Rudomino urodziła się 5 lub 9 X 1905 w majątku Lubinowo pow. Dzisieński, gm. Miorska w rodzinie Henryka Rudomino-Dusiackiego i Aliny z d. Rudnickiej (jednak po 1945, w obawie przed represjami władz komunistycznych posługiwała się dokumentami, w których widniały fałszywe informacje, że urodziła się 1 I 1908 w Wilnie w rodzinie Jana Henryka Rudomino i Zofii z d. Motylewskiej). Miała siostrę Alinę. W latach 1927-1930 pracowała jako nauczycielka kroju i szycia w Szkole Zawodowej Miejskiej w Brześciu Litewskim, zaangażowana równocześnie w działalność PWK. Od 1928 ³⁰ instruktorka PWK, pracowała jako Komendantka Hufców Szkolnych PWK w Grudziądzu, potem w Wilnie. W 1935 ¹⁰³⁰ mianowana kierowniczką administracyjną Ośrodka Pracy Dziewcząt, zorganizowanego w Warszawie przy ul. Okopowej przez Komendę Naczelną PWK. Była [także instruktorką ratownictwa sanitarnego.]

bied. od 1330 r.
pomoc
była
ni Pomoc
|| #

W chwili wybuchu wojny przebywała w Warszawie, gdzie w Centrum Wyszkolenia PWK szkoliła drużyny ratownictwa sanitarnego. Odkomenderowana do Fabryki Amunicji Dąbrowa-Bór koło Kraśnika organizowała i szkoliła tam drużyny ratownictwa sanitarnego do czasu ewakuacji fabryki. Po powrocie do Warszawy pracowała w filii Szpitala Ujazdowskiego przy ul. Kolskiej organizując pomoc dla rannych żołnierzy polskich. Po zakończeniu działań wojennych zajmowała się dostarczaniem żywności dla szpitala wojskowego w Warszawie, organizowała dla polskich żołnierzy zbiórkę odzieży cywilnej dla uniknięcia wysłania ich do obozów jenieckich i zaopatrywała ich w fałszywe dokumenty. W dniu 1 I 1940 została zaprzysiężona jako „Bożena” (także „Edyta”, „Nina”, „Akte”) przez pełniącą funkcję Szefa Oddziału V Obszaru Warszawskiego ZWZ ^{zofia} ~~kap.~~ Stefanię Hajkowniczą, ^{liczba komandos wynosi 1000} instruktorkę PWK i początkowo prowadziła tam skrzynkę pocztową. Wiosną 1940 została uczestniczką utworzonego przez dr Zofię Franio (VM) pierwszego, pięcioosobowego Kobięcego Patrołu Minerskiego, w którego skład wchodziły także A. Mijał, ps. „Tosia” (VM), K. Olszewska, ps. „Mira” (VM) oraz K. Skoczkwicz, ps. „Kazika”. Ukończyła kurs saperski zorganizowany przez por. Z. Lewandowskiego, ps. „Szyna”, szefa Biura Badań Technicznych Wydziału

Dk.
Dk.
#

Zalac

Saperów KG ZWZ-AK, po czym latem 1940 została przeniesiona do dowodzonego przez płk. F. Niepokólczyckiego ps. „Teodor”. Oddziału Dywersyjno-Bojowego Związku Odwetu (przekształconego później w Kedyw Okręgu AK Warszawa-Miasto). Tam jako „Akte” pod kierownictwem C. Tomaszewskiej-Stokłosińskiej, ps. „Maria” (VM) zajmowała się transportem materiałów bojowych i surowców do produkcji środków bojowych oraz materiałów ze zrzutów. Do jej obowiązków należała także opieka nad magazynami przetrutowymi środków bojowych, przygotowywanie wysyłki w teren kraju środków bojowych i materiałów ze zrzutów, dostarczanie surowców do produkcji termitów i zapalników chemicznych do termitów, wykonywanie w terenie prób każdej nowej serii termitów, odbiór i magazynowanie gotowych termitów. Równocześnie prowadziła łączność w Podchorążówce Saperów. Jednocześnie pracowała przy produkcji bomb zapalających. Jako członkini patrolu saperskiego niejednokrotnie brała czynny udział z bronią w rękę przy ewakuacji zagrożonych magazynów z materiałami wybuchowymi i dywersyjnymi. Zadania te wykonywała do wybuchu Powstania Warszawskiego. W tym czasie wyszła za mąż za żołnierza AK Stanisława Wojalskiego.

W czasie Powstania pracowała przy produkcji granatów w wytwórni prowadzonej przez kpt. Witolda Kwiatkowskiego, ps. „Antek” przy ul. Mokotowskiej. Urodziła wtedy dziecko, które wkrótce zmarło. Po upadku Powstania przeszła przez obóz przejściowy w Pruszkowie, skąd transportem została przewieziona do Tomaszowa Mazowieckiego i tam zwolniona.

Por. Janina Rudomino Rozkazem Dowódcy AK z 3 V 1944 została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego *Virtuti Militari za wyróżnienie w akcjach bojowych w okresie konspiracji 1942-1944*. Nadanie zostało pozytywnie zweryfikowane przez Kapitułę Londyńską 14 X 1960 z nr. Krzyża 13628 oraz przez GKWO przy ZG ZBoWiD dnia 5 VI 1964 z nr. zaświadczenia DK-0361/W. Odznaczona także KW (1944), Warszawskim Medalem Wojska po raz 1, 2, 3, 4 (1948), KAK (1972), Krzyżem Powstańcym (1982).

Po wojnie powróciła do Warszawy. W celu uniknięcia represji władz komunistycznych zmieniła nazwisko na Kochanowska, zajmowała się szyciem zarobkowym. W latach 1946-1957 była kierowniczką Ośrodka Wypoczynkowego „Syrena” dla dzieci warszawskich w Obornikach Śląskich, pracując także od 1951 w Wydziale Kultury m. st. Warszawy jako kierowniczka Ośrodka Wczasów Świątecznych w Powsinie. Następnie organizowała tereny sportowo-rozrywkowe na Powiślu a w sezonie letnim prowadziła kursy łucznictwa CIWF. W latach 1960-1963 pracowała w Zarządzie Głównym TPD na stanowisku

3/1/12

inspektora. Po przejściu na emeryturę, od grudnia 1965 pełniła funkcję terenowego opiekuna społecznego Dzielnicy Mokotów, przez kolejnych 20 lat zajmując się ^{opieką nad} ludźmi starymi i chorymi. Odznaczona przez Polski Komitet Pomocy Społecznej Srebrną Odznaką Honorową (1978), oraz przez Min. Zdrowia i Opieki Społecznej odznaką „Zasłużony Opiekun Społeczny” (1984). Należała do ZBoWiD. Od 1980 inwalidka I grupy. Zmarła na białaczkę 13 VI 1987, pochowana na Cmentarzu Wojskowym w Warszawie w kwaterze kombatanckiej nr A-41, żegnana przez koleżanki jako: *Wzór kobiety o niezwyklej pracowitości, sumienności, prawości charakteru, odwagi i wielkiej patriotki.*

Mąż Stanisław Wojalski, żołnierz AK, zginął w Powstaniu Warszawskim. Siostra Alina zam. Łazarewicz, po wojnie zamieszkała w Warszawie.

APAK, T. 441/WSK (tamże materiały od J. Gellert i siostrzeńca prof. Jerzego Łazarewicza); AZG ZKRPIBWP, sygn. N-4603; DW UdsKiOR, Spis VM Londyn, s. 151; Protokół Nr 18 z dnia 5 czerwca 1964 r. GKWO przy ZG ZBoWiD, s. 2, poz. 22; SPP Londyn, TP 1; *By nie odeszły...*, s. 217; *Łączność, sabotaż, dywersja...*, s. 194, 196, 198, 214; Polak, *Wybór źródeł*,, s. 353; Rybicka H. (oprac.), *Oddział kobiecy Warszawskiego Kedywu. Dokumenty z lat 1939-1945*, Warszawa 2002; s. 8, 18, 39, 56, 67, 86; *Służba Polek...*, cz. 2, s. 162, cz. 8, s. 96; Strzembosz T., *Oddziały szturmowe konspiracyjnej Warszawy*, Warszawa 1983, s. 35; Ślaski, *Polska...*, t. 3, s. 234; Wesołowski, *Order VM...*, s. 607, 738; Witkowski, *Kedyw...*, s. 99, 381; Zawacka, *Czekając...*, s. 306;

I/2 Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora:

- Kserokopia karty paszportu nr 21622 - Jamine Rudomino, k. 1, s. 1.
- Zaświadczenie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dn. 6. października 1925 r. i Repertorium N° 8654 z 6. października 1925 r. Msp/rzp. Kserokopia. k. 1, s. 2.
- Zaświadczenie weryfikacyjne, Londyn, 14. października 1960 r. Mf. Komend. (Pronaczenie Rudomi... Jamine) odzn. Orderem Hoj. VM. Kl. V-ter. Kserokopia. k. 1, s. 3.
- Zaświadczenie weryfikacyjne j. u. i Zaświadczenie Nr DK-036/45 z dn. 9.07.1964 r. Kserokopia, k. 1, s. 4.
- Kserokopie czterech dokumentów: leg. Nr 18629 - odznaczenie Medalem Hojska, Londyn 15.08.1948, Odznaczenia Krzyżem AK Londyn, 29.11.72, legit. Nr 43-82-7K, odznac. Warszawskim Krzyżem Powst. 2.06.1982, leg. Nr 0605192 - 2 Boli D, 7.05.1985. Fotogr. k. 1, s. 5.
- Zaświadczenie N° 403546 - 2 Boli D, 4-ve, 23. XII. 1976. Kserokopia, k. 1, s. 6.
- Kserokopie trzech dokumentów: legit. Nr 3368, z dn. 2.10.78 - Srebrnej odzn. honor. ; Inwalidy w. Kartoteki 26003 legit. Nr 5183 "Zasłużony Opiekun Społeczny", 4-ve 7. IV. 1984. k. 1, s. 7.
- Odpis skrócony aktu zgonu: Kochanowska Jamina, 4-ve, 15. czerwca, 1987 r. Msp. kserokopia, k. 1, s. 8.

2/4

Deutsche Verwaltung
im Gebiet des Oberbefehlshabers Ost.

Niemiecki zarząd w obwodzie
Główno-Komenderującego na wschodzie.

Gouvernement Wilna

- 1. Kreis: *Wilna*
Powiat
- 2. Paß Nr. *21622*
Nr. paszportu
- 3. Wohnort: *Wilna*
Miejsce pobytu
- Wohnstätte: *Prumarska 1*
Mieszkanie
- 4. Vor- u. Duname: *Jamina Rudmina*
Imię i nazwisko
- 5. Geburtsdatum: *5. 10. 1905*
Data urodzenia
- bzw. ungefähres Alter:
albo wiek
- 6. Geburtsort: *Lubawa*
Miejsce urodzenia
- Gemeinde: *Lubawa*
Gmina
- Kreis: *Lubawa*
Powiat

Bestimmungen.

- 1. Der Paß ist stets mitzunehmen. Wer ohne Paß ange-
troffen wird, oder wer einen für ihn nicht bestimmten
oder einen falschen oder verfaßten oder sonst ungül-
tigen Paß bei sich führt, wird mit Zuschuss bis zu
10 Jahren oder bei Annahme milderer Umstände mit
Gefängnis bis zu 5 Jahren bestraft.
- 2. Verlust des Passes ist innerhalb 24 Stunden der Aus-
gabestelle anzuzeigen.
- Wer den Verlust eines Passes nicht innerhalb 24 Stun-
den nach Kenntnis der Ausgabestelle anzeigt, wird mit
Gefängnis bis zu 5 Jahren, bei mildernden Umständen
mit Geldstrafe bis 6000 Mark bestraft.
- 3. Im Falle des Todes ist der Paß an die Ausgabestelle
nach Ablauf von 3 Tagen zurückzugeben.

Przepisy obowiązujące.

- 1. Pasażer winno się nosić przy sobie. Osoby napotkany
bez paszportu, z paszportem cudzym, fałszywym,
sfalszowanym lub skradzionym nieważnym, pomysł kar-
do 10 lat domu poprawczego albo wskutek łagodzących
okoliczności do 5 lat więzienia.
- 2. W razie zgubienia paszportu, władze które go wydały,
najpóźniej o tym być powiadomione w przeciągu 24 godzin.
Kto o zgubieniu paszportu w przeciągu 24 godzin nie
powiadomił władz które go wydały, poniesie karę do
5 lat więzienia, lub wskutek łagodzących okoliczności
zapłaci grzywnę w ilości 6000 marek.
- 3. W razie śmierci paszport ma być w przeciągu 3 dni
oddany władzom które go wydały.

5

Przyjate J. Gellert 3 III 2002r.

1/2/2

Miasto Wilno, dnia 6 października 1925 roku. Niżej podpisani:

Władysław Dmochowski, Sędzia Sądu Apelacyjnego w Wilnie i Stanisława Balička, żona kapitana W.P. biorąc na siebie wszelką odpowiedzialność za

prawdziwość niżej przytoczonych danych, stwierdzamy, że p. Janina RUDOMINA-DUSIATSKA córka Henryka i Aliny z Rudnickich Rudominów-Dusiatskich urodziła się w majątku Lubinowie w powiecie Dzisieńskim w gminie Miorskiej, w dniu 9 października 1905 roku i została ochrzczona w kościele parafjalnym w miasteczku Miory w powiecie Dzisieńskim.-

*Władysław Dmochowski
Stanisława Balička*

Stanisława Balička

Repertorium № 8654

Miasto Wilno, dnia siołstego października tylko dziewięćset dwudziestego piątego roku. Niżej podpisany JAN

Notariusz przy Komendmach Sądów przy ulicy Wilno, urzędujący w Wilnie, w powyzsz podpis y pofoione wicza pod № 36, zaświadczam, że notarjnie przez osobieil Stanisława Dmochowskiego - Sędziego Sądu i Stanisława Balička, ur- 1) przy ul. Dąbrowskiego pod nr. 3 2) przy ul. Paniskiej nr. 15.-

— 60gr.

Notariusz

J. Kłott

Przyjęte J. Gellert 3 III 2002 r.

1/2(3)

L. dz. 728/60/E

Adnotowano
KY

Londyn, 14. października 1960.

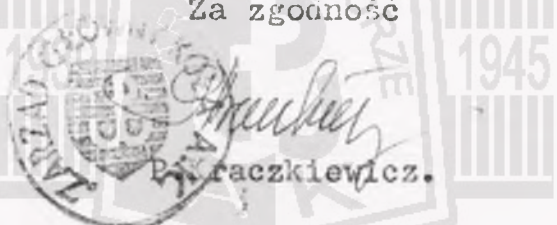
ZAŚWIADCZENIE WERYFIKACYJNE.

Mł. Komendantka (Pporucznik)
RUDOMINA Janina
Pseudonim: "Nina"

Za wyróżnienie w akcjach bojowych w okresie
konspiracji 1942-1944, odznaczona została w dn. 3. maja 1944 r.
przez Dowódcę Armii Krajowej

Orderem Wojennym "VIRTUTI MILITARI" Kl. V-ej.

Za zgodność

Zalozona p. Trzaskowski
do buchei 24.5.69
Zs.

W. Ryszard VIM
№ 12501
6/102

Przystąpiła SPP Londyn do E2 17.5.2000
1. dz. 141/2000

6

KOŁO BYŁYCH ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
POLISH HOME ARMY EX-SERVICEMEN ASSOCIATION

42 EMPERORS GATE, LONDON, S.W.7

Tel.: FRE 1421

1/2/4

L. dz. 728/60/E
Our ref.

Londyn, 14. października 1960.

ZASWIADCZENIE WERYFIKACYJNE.

Mł. Komendantka (Pporucznik)
RUDOMINA Janina
Pseudonim: "Nina"

Za wyróżnienie w akcjach bojowych w okresie
konspiracji 1942-1944, odznaczona została w dn. 3. maja 1944r.
przez Dowódcę Armii Krajowej

Orderem Wojennym "VIRTUTI MILITARI" Kl. V-ej.

Za zgodność

F. Kraczkiewicz.

7

ZASWIADCZENIE

Nr DK-0361/W

Warszawa, dnia 9. 07. 1964.

Zaświadcza się, że
Obywatel

KOCHANOWSKA Janina
(nazwisko i imię)

c. Jana
(imię ojca)

za udział
w walkach z hitlerowskim okupantem
w latach 1939-1945
został przez kompetentne władze

odznaczony

KRZYŻEM SREBRNYM

ORDERU VIRTUTI MILITARI

SZEF DEPARTAMENTU KADR MON

Jerzy Fonkowiec
General Brygady

Państwo J. Gellert 311 2002 n.

A large rectangular box containing faint, illegible text and a signature, likely representing a document or certificate.

ZWIĄZEK BOJOWNIKÓW
O WOLNOŚĆ I DEMOKRACJĘ
ZARZĄD WOJEWÓDZKI

W WARSZAWIE

LEGITYMACJA Nr 0605192

0605192

Legitymacja Nr 0605192
z dnia 1982 r.
z siedzibą w Warszawie

Janina Kochanowska
podpis posiadacza legitymacji

KOCHANOWSKA

Nazwisko
JANINA

Imię
Jan Henryk Zofia

Imiona rodziców
1908.01.01. Wilno

Data i miejsce urodzenia

jest

KOMBATANTEM

uprawnionym do świadczeń
określonych ustawą z 26 maja 1982 r.
o szczególnych uprawnieniach
kombatanatów
(Dz. Ust. Nr 16, poz. 122)

1982.01.07
data wystawienia
podpis

POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr 43-82-7 K

WARSZAWA

dn. 2 CZERWCA 1982 r.

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 2 Czerwca 1982 r.

odznaczony/a został/a

Ob. KOCHANOWSKA

Janina c. Jana

WARSZAWSKIM

KRZYŻEM POWSTAŃCZYM

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

Podpis

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

LEGITYMACJA Nr. 18629

Stopień, imię, nazwisko Podporucznik

Janina RUDOMINA-KOCHANOWSKA
ps. "Bożena"

Oddział Armia Krajowa

Odznaczony został

MEDALEM WOJSKA

po raz 1, 2, 3 i 4.
Podstawa: Zarządzenie Szefa Sztabu Głównego
z dnia 1 lipca 1948

Londyn, dnia 2 sierpnia 1948 r.

Podpis

Nazwisko Rudomina-Kochanowska

Imię Janina

Pseudonim "BOŻENA", "EDYTA", "NINA"

Przydział ppor. 4 KG Sap.

Odznaczony został

KRZYŻEM ARMII KRAJOWEJ

ustanowionym dnia 1 sierpnia 1966 roku
przez dowódcę A.K. gen. Tadeusza Bora-
Komorowskiego dla upamiętnienia wysiłku
żołnierza Polski Podziemnej w latach

1939 - 1945.

Przewodniczący

Podpis: Krzyż

Podpis
K. Ziemiński - Wachnowski

Londyn, dnia 29.11.72

1/2/6

w. Warszawie

N - 4603

Z A Ś W I A D C Z E N I E № 409546

Zarząd Wojewódzki Związku Bojowników o Wolność i Demokrację stwierdza, że

Obywatel [ka] Janina Kochanowska

[imię i nazwisko]

syn [córka] Jana urodzony [a] _____

1.I.1908 r.

Wilno

[dzień, miesiąc, rok]

[miejscowość]

zamieszkała [a] w 00-775 Warszawa ul.

— jest członkiem zwyczajnym ZBoWiD, nr legitymacji x x

— odpowiada warunkom uprawniającym do członkostwa ZBoWiD *

Zaświadczenie jest dokumentem stwierdzającym prawo do korzystania ze świadczeń określonych w Ustawie z dnia 23 października 1975 r. „o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatanów i więźniów obozów koncentracyjnych”, [Dz. U. Nr 34, poz. 186].

Jednocześnie stwierdza się, że w rozumieniu przepisów art. 8 tej Ustawy do okresu zatrudnienia wymienionemu [nej] zalicza się następujące okresy działalności kombatanckiej oraz okresy uwięzienia w hitlerowskich obozach koncentracyjnych:

działalności w Ruchu

Oporu

od I.1940r.

do X.1944r.

x x x x x x x x x

[rodzaj działalności okres od — do]

Łącznie 3 lata 10 m-cy

Sekretarz
Zarządu Wojewódzkiego ZBoWiD
wojewódzkiego

podpis Sekretarza Zarządu
Wojewódzkiego ZBoWiD
i pieczęć służbowa

Antoni Słazda

podpis Prezesa Zarządu
Wojewódzkiego ZBoWiD
i pieczęć służbowa

Warszawa

dnia

23.XII

1976 roku

* niepotrzebne skreślić

13

1/2/7

LEGITYMACJA
ODZNAKI HONOROWEJ

POLSKIEGO KOMITETU
POMOCY SPOŁECZNEJ

Nr 3368

POLSKI KOMITET POMOCY SPOŁECZNEJ
ZARZĄD WOJEWÓDZKI
nadaje

Ob. **Janinie**
KOCHANOWSKIEJ

SREBRNA ODZNAKĘ HONOROWĄ
Warszawa, dnia 2.10.78 r.

SECRETARZ *PREZES*

15

INWALIDA

POLSKI ZWIĄZEK
EMERYTÓW I INWALIDÓW
Stowarzyszenie
Zarząd Oddziału Miejskiego
Warszawa, Młoków
00-795 Warszawa (ul. Spółdzielcza 4)
tel. 22 1 11 11

INWALIDA

Nr kartoteki 26003

Nazwisko **Kochanowska**

Imię **Janina**

Data urod. **1.1.1908r.**

Adres **Kowalska 1a/65**

Data przyznania i Nr renty
53905

Data i Nr orzec. **KIZ-42 XII 77**

Grupa inwalidzka **1 szła**

Data wydział. Zw. **1.1.79m**

Leg. **31180**

26003

1939

INWALIDA

GENERALNY

ŻŁBIETY

14

MINISTER
ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

LEGITYMACJA nr 5183

odznaki

»ZASŁUŻONY OPIEKUN SPOŁECZNY«

Nadaje Ob. **Janinie Kochanowskiej**
c. Jana

odznakę

»ZASŁUŻONY OPIEKUN SPOŁECZNY«

MINISTER

Warszawa, dnia **14. IV.** 19 **84** r.

3

5/2/8

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

Województwo

URZĄD STANU CYWILNEGO w WARSZAWA-MOKOTÓW

Ódpis skrócony aktu zgonu

I. DANE DOTYCZĄCE OSOBY ZMARLEJ:

- 1. Nazwisko Kochanowska.....
- 2. Imię (imiona) Janina.....
- 3. Nazwisko rodowe Rudomina.....
- 4. Stan cywilny wdowa.....
- 5. Data urodzenia 01 stycznia 1908 roku.....
- 6. Miejsce urodzenia Wilno-ZSRR.....
- 7. Miejsce zamieszkania Warszawa, Konduktorska 1a m 65
(adres)

II. DANE DOTYCZĄCE DATY I MIEJSCA ZGONU:

- 1. Data 13 Czerwca
siódmego roku.....
- 2. Miejsce WARSZAWA-MOKOTÓW

III. DANE DOTYCZĄCE MAŁŻONKA OSOBY ZMARLEJ:

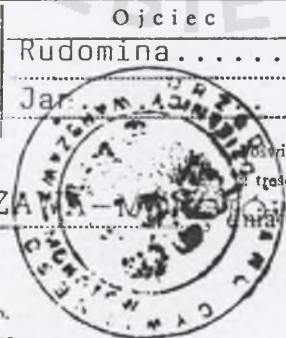
- 1. Nazwisko Kochanowski.....
- 2. Imię brak danych.....
- 3. Nazwisko rodowe

IV. DANE DOTYCZĄCE RODZICÓW OSOBY ZMARLEJ:

	Ojciec	Matka
1. Nazwisko rodowe	Rudomina.....	Rudnicka.....
2. Imię (imiona)	Jan.....	Zofia.....

Miejsce na opłatę skarbową

WARSZAWA-MOKOTÓW
świadczą się zgodność powyższego podpisu
z treścią aktu zgonu Nr V/1968/87
dnia 1987.06.15 19... r.

KIEROWNIK
Urzedu Stanu Cywilnego

St. Referent

Pu-M-15 zam. nr 629/DW/ON
ŁDD Z-d 2, z. 316/1500/86, n. 250 000 szt. f. A5

Przyjęte J Gellert 3 III 2002 r.

II. Materiały uzupełniające relację:

- spis przekazanych dokumentów i komentarz do treści mojej pogrzebowej - przekazane Janinie Bauer - Gellert. Msp/relp. oryg. K. 1, s. 1.
- Pismo Anny Szarewicz - siostry relatorki do Prezydenta m. st. Warszawy, z dn. 15. czerwca 1987r. w sprawie zgody na pochowanie zmarłej siostry na Cment. Kom. Msp. kserokopia, K. 1, s. 2.

przyjatec 3.03.02 11/1
J. Bauer-Geller

Janina Kochanowska z domu Rudomina:

Kopie dokumentów:

1. Treść mowy pogrzebowej przygotowanej przez koleżanki,
2. Podanie do Prezydenta W-wy o miejsce pochówku na Cmentarzu Wojskowym.
3. Metryka zgonu
4. Zaświadczenie sądowe o dacie urodzin
5. Paszport wydany przez niemieckie władze okupacyjne w roku 1916
6. Zaświadczenie weryfikacyjne odznaczenia Virtuti Militari (Londyn 1960)
7. Zaświadczenie Virtuti Militari (Warszawa, 1962)
8. Legitymacja Medalu Wojska (4 krotnie, Londyn 1948)
9. Zaświadczenie o Krzyżu AK (Londyn 1972)
10. Zaświadczenie Warszawskiego Krzyża Powstańczego (Warszawa, 1982)
11. ZBOWID – legitymacja kombatancka
12. Zaświadczenie kombatanckie ZBOWID
13. Srebrna Oznaka Honorowa Pol. Kom. Pomocy Społecznej
14. Zasłużony Opiekun Społeczny 1984
15. Inwalida I grupy 1980

Komentarze do treści mowy pogrzebowej:

1. Jak wynika z dokumentów przedwojennych, Janina z domu Rudomina - Dusicka urodziła się dnia piątego lub dziewiątego października 1905 r. w majątku Lubinowo pow. Dzisieńskim w gminie Miorskiej, jako córka Henryka i Aliny (z Rudnickich) Rudominów – Dusickich. Dane wpisane do dokumentów powojennych różnią się w wielu punktach od w.w. Wg. metryki zgonu urodziła się w styczniu 1908 r w Wilnie, jako córka Jana Rudominy i Zofii z Rudnickich. Ta częściowa zmiana tożsamości nastąpiła w roku 1945 dla zmylenia władz komunistycznych i uniknięcia represji.
2. W czasie Powstania przeżyła tragedię osobistą. Wyszła za mąż. Prawdziwe nazwisko męża ~~nie znamy~~, imię prawdopodobnie Stanisław. Nazwisko Kochanowski zostało zmyślane w roku 1945. Mąż, żołnierz AK zginął w czasie Powstania Warszawskiego. W czasie Powstania urodziła dziecko, które wkrótce zmarło. * (Wojalski)
3. Po przyjeździe do Warszawy przez szereg lat była kierowniczką i instruktorem sportowym w Ośrodku Kultury i Wypoczynku w Powsinie. W latach 1959 – 1962 pracowała w charakterze st. inspektora Okręgu Stołecznego Zarządu Głównego TPD.
4. Zmarła na białaczkę 13 czerwca 1987 r. Pochowana na Cmentarzu Wojskowym w Warszawie w kwaterze kombatanckiej nr A-41. W tym samym grobie pochowano następnie Janinę Szwedek, jej serdeczną przyjaciółkę i towarzyszkę broni, odznaczoną orderem Virtuti Militari.

Pseudonimy: „Bożena” „Edyta” „Nina”
jest napisane

w/w. opracowane przez siostrzenicę Janinę
Wodhanowską (syna siostry Aliny lat
100 - mieszka przy kondaklu) prof. obr. w medycy
czynie Jerzego Szarawicza w Warszawie
02-057 Warszawa, ul. Filtrów 64 m 20
tel. ~~022-658-01-92~~ 658-01-92
J. Bauer-Geller 32

2

11/2

Warszawa dnia 15 czerwca 1987 r.

Alina ŁAZAREWICZ
Warszawa ul.
Tel.

Pan
Prezydent m.st. Warszawy

w Warszawie
=====

Uprzejmie proszę o wyrażenie zgody na pochowanie zmarłej
mojej siostry Janiny Kochanowskiej z d. Rudominy na
Cmentarzu Komunalnym / dawnym Wojskowym / przy ul. Powązkowskiej.

Siostra moja była kombatantem w latach 1940 = 1944, ps. „M,
WA, „Edyta”
Wstąpiła do Z.W.Z. - A.K. 1 stycznia 1940 r. Przyjęta i zaprzysiężona
przez kierownika Oddz. V Obszaru Warszawskiego Z.W.Z.-A.K. Stefanię
Tajkowiec-Prołowicz ps. „Ewa”. Początkowo prowadziła skrzynkę pocztową,
a następnie po przeszkoleniu na kursie szeperskim u dr. Zofii Franke ps.
„Doktor” została skierowana do Związku Odwetu Z.O. t.j. Oddziałów Dy-
wersyjnych - Bojowych A.K., których dowódcą był płk. Franciszek Nie-
pokólczycki ps. „Teodor”. Brała czynny udział, z bronią w ręku, przy
ewakuacji magazynów broni i materiałów dywersyjnych. Współpracowała
przy produkcji bomb zapalających. W okresie Powstania Warszawskiego
pracowała przy produkcji granatów, pod kierunkiem kpt. sup. Witolda
Kwiatkowskiego ps. „Antek”, na ul. Mokotowskiej.

Za wielką odwagę i oddanie pracy konspiracyjnej otrzym-
wała stopień ppor. A.K., Krzyż Srebrny Orderu Virtuti Militari-V Kl.
oraz Warszawski Krzyż Powstańczy.

Po zakończeniu działań wojennych pracowała jako kierowni-
ca i instruktor sportowy w ośrodkach wypoczynkowo-rekreacyjnych. Po
przejściu na emeryturę przez 20 lat, jako opiekun społeczny, zajmowała
się, z wielkim poświęceniem opieką nad ludźmi starymi i chorymi.

zał. 2 /do zwrotu/
Leg.MON.
Zaświadczenie
ZBOWID

/ A. Łazarewicz /

Przystąpię do Sekret 3 III 2002 r.

Wzrost: 170 cm
Ciężar ciała: 65 kg
Ciężar serca: 120 g

- III | 3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)
- list mgr inż. Sudlitz'a listem do Redakcji "Przebiegi
Technicznego" w Warszawie. Bol. Msp (ręk. kserokopia) (2 egz.)
K. 2, s. 1-2.

III/3/1

Do
Redakcji "Przeglądu Technicznego"

w Warszawie

ul. Czackiego 3/5

W Nr. 23 "Przeglądu Technicznego" ukazał się artykuł p.tyt. :
"Kryptonim Kinga" red. M. Wojevodzkiego, zawierający prawdopodobnie,
na skutek złych informacji, szereg nieścisłości.

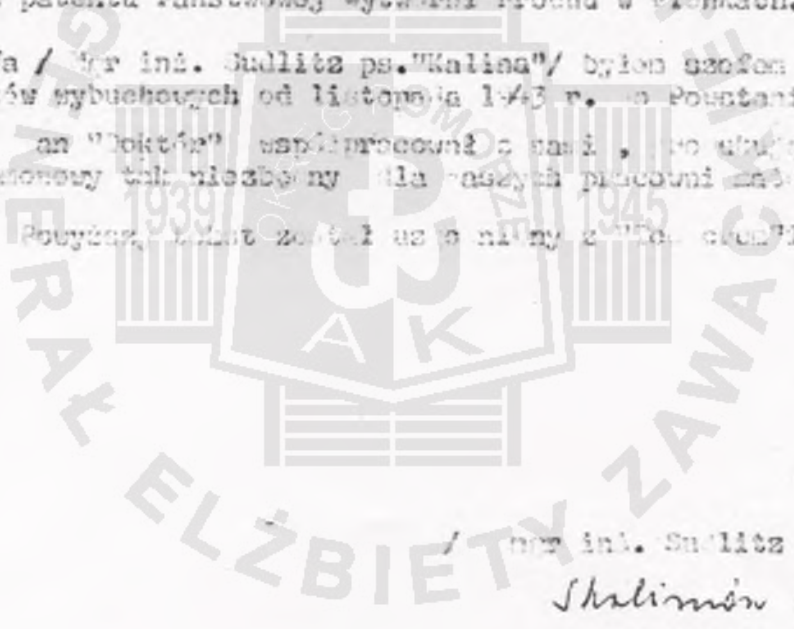
Czuję się w obowiązku sprostować, z braku miejsca, chociaż nie-
które z nich. Obiekt "Kinga" został przekazany w lipcu 1943 r. przez inż.
Cokielogo, Szefa Wydz. A.K. "Drzewo" plk. A.K. Franciszkowi Niewodniczyckie-
mu "Teodorowi" Szefowi Wydz. Saperów Komendy Głównej A.K.

Pan "Doktor" nie organizował "Kingi". Wykonała to na zlecenie
"Teodora" mgr inż. Jarina Szabotowska ps. "Janka", uruchamiając tam jedną
z wytwórni materiałów wybuchowych. W pracowniach "Kingi" i "Farbiarni" /w
chronionej ruinie/ przez "Jankę" /produkowane szczyt t.j. chl ran potasu z
parafiną i drugi materiał nitroksylony z azotanem amonu. Ten ostatni na
podstawie patentu Państwowej Wytwórni Prochu w Płockach.

Ja / mgr inż. Sudlitz ps. "Kalina" / byłem szefem wszystkich pracowni
materiałów wybuchowych od listopada 1943 r. w Powstania Warszawskiego.

pan "Doktor" współpracował z nami, do udzielenia i zabezpieczenia
azotan amonowy tak niezbędny dla naszych pracowni materiałów wybuchowych.

Podpisany został ze mną niżej z "Doktor" i "Janką".-

mgr inż. Sudlitz Czesław /

Skolimów ul. Stuga 6-1

Oryginał tego dokumentu został
wysłany do Redakcji Przeglądu Technicznego.
nie został jednak przez Redakcję opublikowany
w druku

22. IV 75 Janina Szabotowska

III/3/2

Do
Redakcji "Przeglądu Technicznego"

w Warszawie

ul. Czackiego 3/5

W Nr. 23 "Przeglądu Technicznego" ukazał się artykuł p.tyt. :
"Kryptonim Kinga" p.red. M. Wojeuódzkiego, zawierający prawdopodobnie,
na skutek złych informacji, szereg nieścisłości.

Czuje się w obowiązku sprostować, z braku miejsca, chociaż nie-
które z nich. Obiekt "Kinga" został przekazany w locie 1943 r. przez inż.
Gokiolęgo, Szefa Wydz. A.K. "Drzewo" plk. A.K. Franciszkowi Niepokólczyckie-
mu "Teodorowi" Szefowi Wydz. Saperów Komendy Głównej A.R.

Pan "Doktor" nie organizował "Kingi". Wykonała to na zlecenie
"Teodora" mgr inż. Janina Szabatowska ps. "Janek", uruchamiając ten jedną
z wytwórni materiałów wybuchowych. W pracowniach "Kingi" i "Farbiarni" /u
chociaż również przez "Janke" / produkowano szodyt t.j. chl ran potasu z
parafiną i drugi materiał nitroksyleny z azotanem amonu. Ten ostatni na
podstawie patentu Państwowej Wytwórni Prochu w Pionkach.

Ja / mgr inż. Sudlitz ps. "Kalina" / byłem szefem wszystkich pracowni
materiałów wybuchowych od listopada 1943 r. do Powstania Warszawskiego.

Pan "Doktor" współpracował z nami, produkując i dostarczając
azotan amonowy tak niezbędny dla naszych pracowni materiałów wybuchowych.

Powyższy tekst został uzgodniony z "Teodorem" i "Janek".-

/ mgr inż. Sudlitz Czesław /
Skłimów ul. Stuga 61

*Original tego dokumentu został
wysłany do Redakcji Przeglądu Technicznego.
nie został jednak przez Redakcję opublikowany
w druku*

22. IV 75 Janina Szabatowska

9476 117 19

Rudominina - Kochanowska I Wojasaka

Mojawka c. Jancz p. Mine

1.01.1905 101 1908, 5 I

ppow.

Ak.

V. NAZWISKOWE KARTY INFORMACYJNE 20

6. przydz. K.G.

D-ca poch. Winda. Sep

Kelwa Kp. Ptk

7. funkcje dca Potrwalu

Wypoz. Spenaw. K.G. AK

8. nr 13628

nr karty 430

DK 0361
R. 19 511 64

9. źr. Wzrost. 1.607, arhodastwo Protze 1

Dok 22 Smln

1. Rudomino, Jarina, 1939, ppov. 13628, AKKG, ps Mine, s. 607. 738

2. HN 1948/119 (KHK)

3. B. Polek, 11 Mboi zivoti s. 313, ppov Wojenne-Rudomina Jarina + Mine, Mody AKG, Z28, 1910. 60.

4.

5. s p p n v .

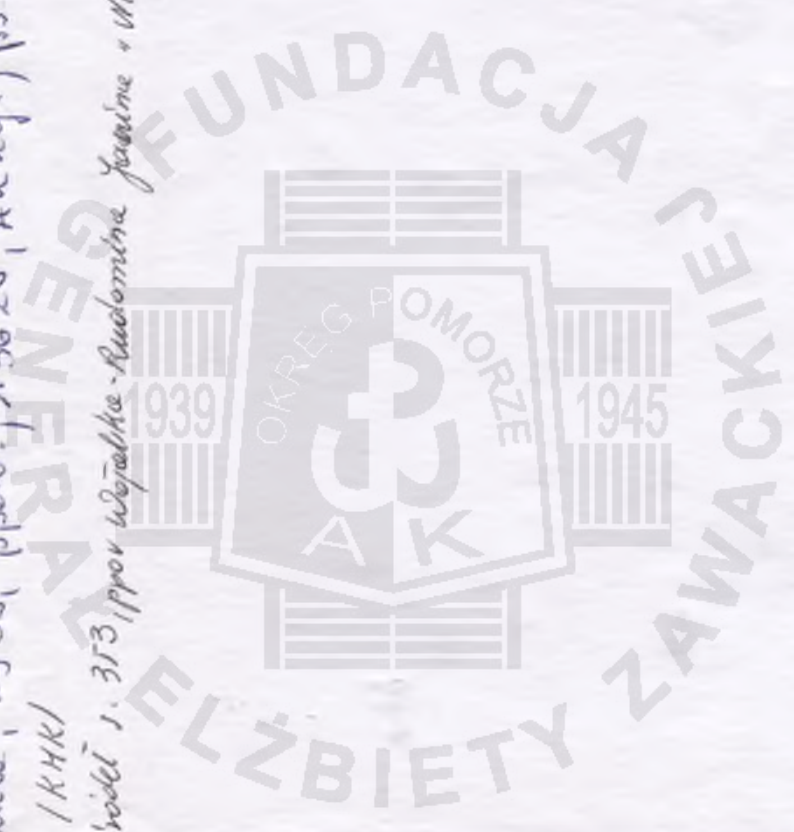
6.

7.

8.

9.

10.

277

i

VM
RUDOMINO Jemine
ps. "Nime"

Zob. ślęski "Polskie walczenie", T.3.
s. 239

D.kw. 5103

Z.M.Z.-FK
Dkr.
Warszawa

VM
Rudomińska Janina
ps. "Nina"

Była instruktorką PWK. Wchodziła w skład
pierwszego patrolu minerskiego utworzo-
nego wiosną 1940r. Patrol składał się z 5-ku
osób. Dowódcą była dr. Zofia Franio.
Zaangażowana pod przykryciem ogólnonarodowym, abyła z
konspiracyjnej dyskusji.

Łódź. Jerzy Ślaski, "Polska Walcząca" t. III str. 234.
Wyd. Inst. Wyd. "Pax" W-a 1986r. Verte

MM 2003r.

2002-2003
Dok.
WARSZAWA

Wiosna 1940, na specjalnym kursie, którym kierował szef biura badań technicznych wydz. saperów KG 2W2 Ak por. "Szymon" Zbigniew Lewandowski, przeszedł wszechstronne przeszkolenie mimiczne. Następnie każde z pięciu utworzył własny patrol, starając się za odpowiednio przeszkolonych ochotników. Zaczęła się ta patrola mimiczna były podjęto - w maju 20, potem przeszły u st. ad. Kedywu Okręgu Warszawskiego

uzup.
Dok. Taj

1977

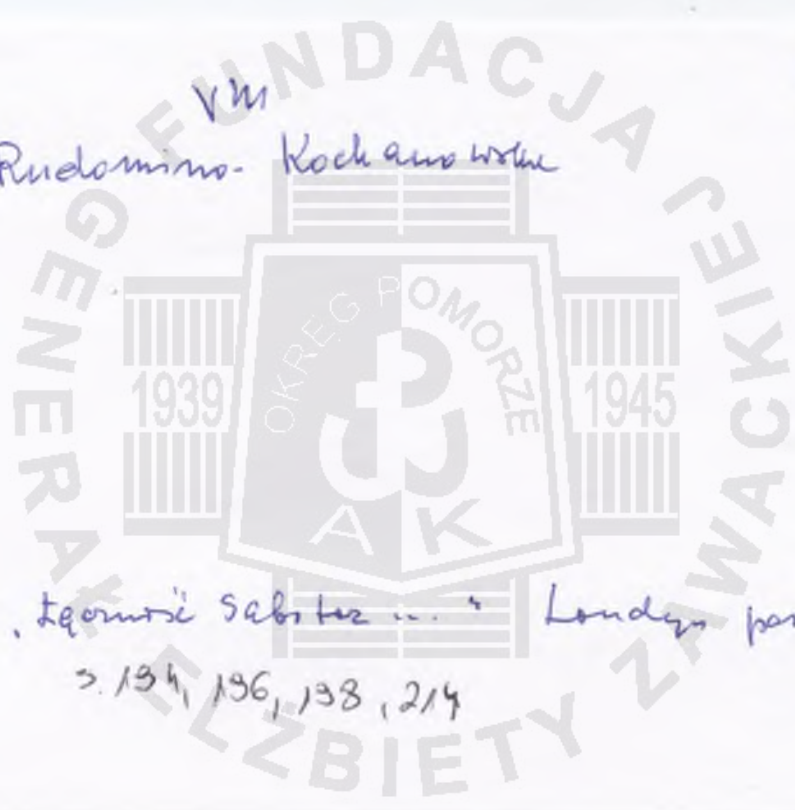
Vm
Kochanowska
Rudominas

TKK
lawa

ul. 52 Czerwona ... s. 306

vm
Rudomino - Kochanowski

174

zob. tematycznie Sabina ... Londyn ...
s. 134, 136, 138, 214

1
VH
RUDOMINO-KOGHAŃSKA

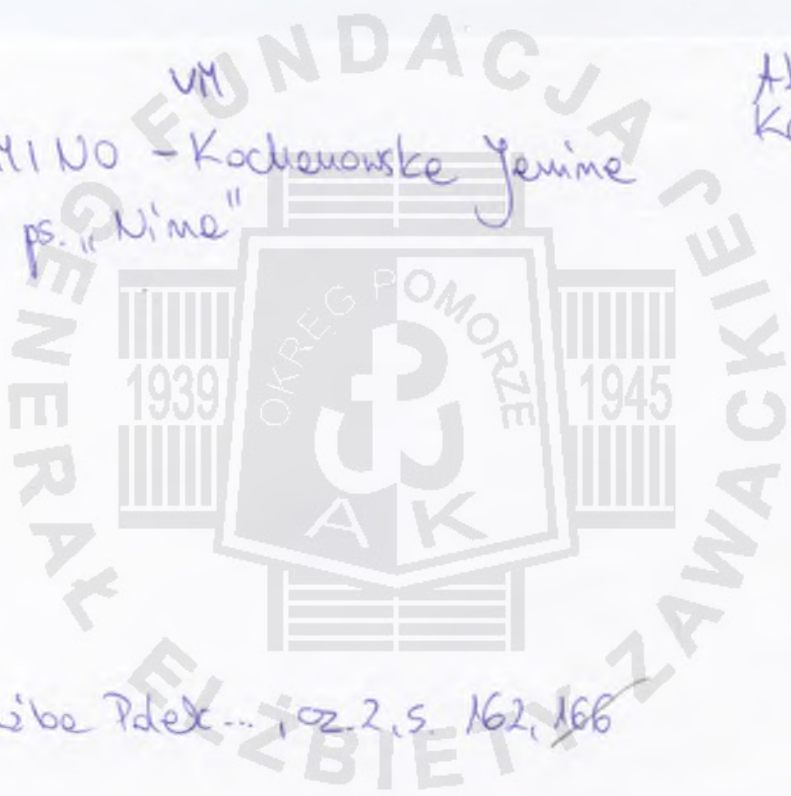
Zob. Służba Półk. ... 02. 8, s. 96

D. W. Toł

i

UM
RUDOMINO - Kochanowski Jemine
ps. "Nime"

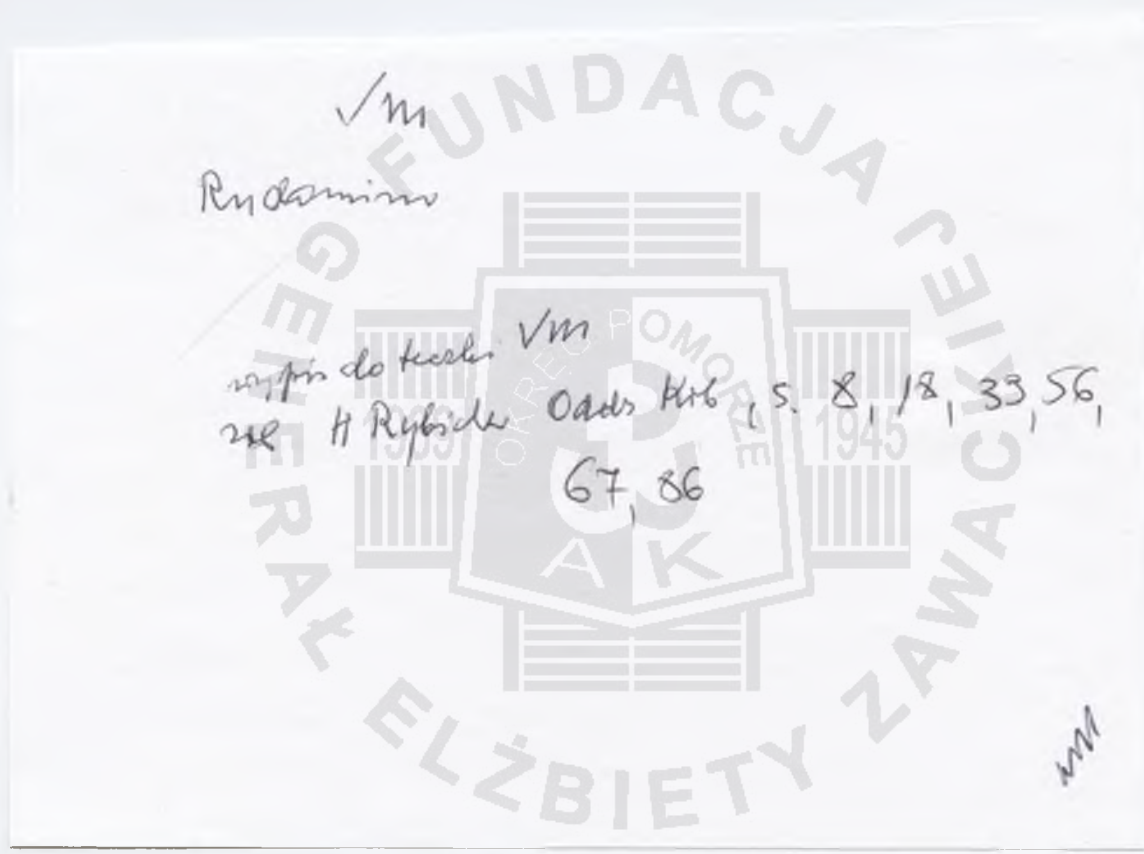
AK
KG

zob. Służba Półk... , cz. 2, s. 162, 166

D.k. To4

333

✓m
Rudamin

wspn do kochanej Vm
H Rybicki Odcis Krt 1 s. 8, 18, 33, 56,
67, 86

mm

VIII
par

T. 441

Rudolmino - Kochanowski Janina

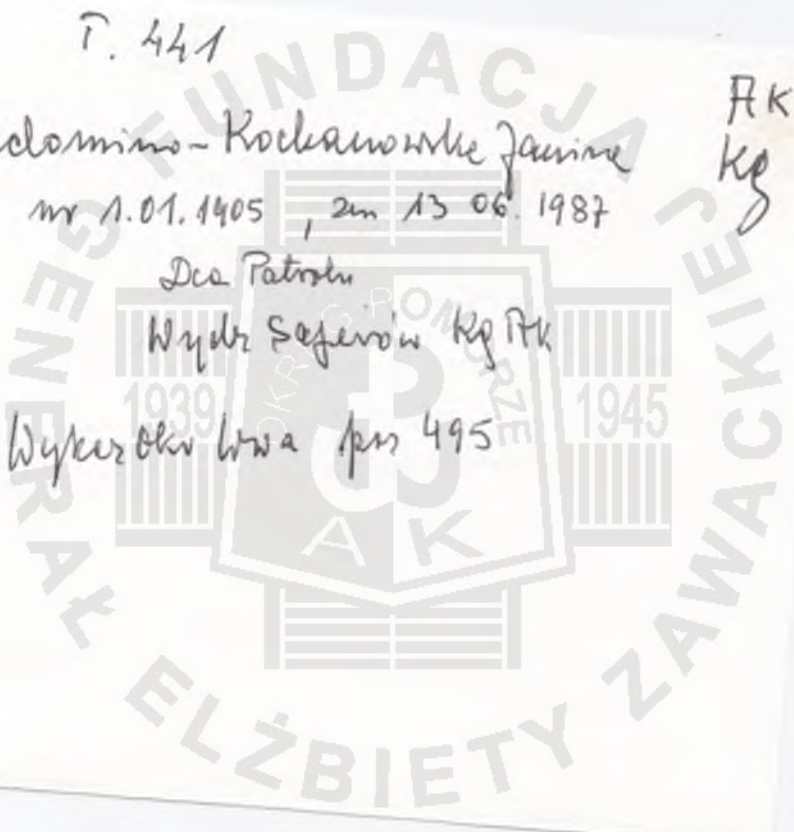
nr 1.01.1405, zm 13.06.1987

Dea Patroli

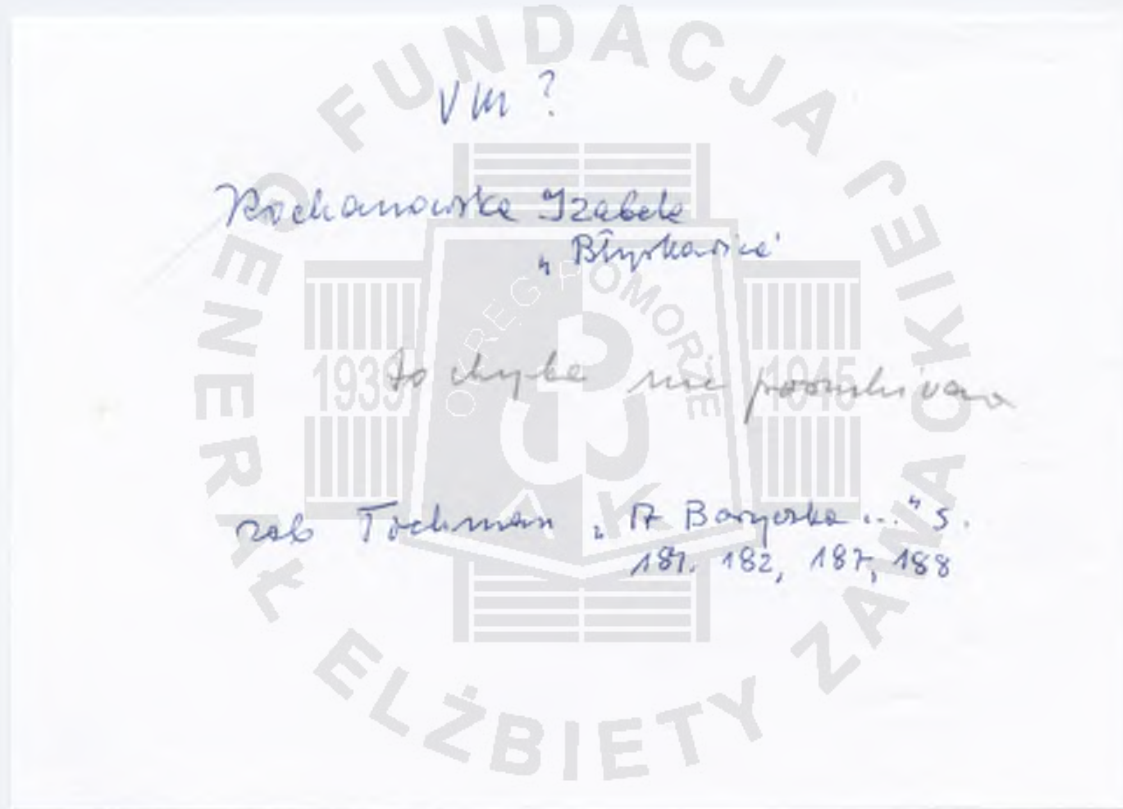
Wydz. Seferow kg AK

Wykaz Okr. Wra. psz 495

AK
kg

177

VM?

Rochanowska Izabela

„Brynka”

1939 To chyba nie pochodzi wam 1945

zob. Tischman i R. Barycka... 5.
181, 182, 187, 188

VIII

Rudolfino Janina
Zamężna Kociuszkowa

W I piśmie szkolna miszka z do Francji

[tamże Kubuska ps. kied] 45

2ta redkija z Francji opisane przez Czerwacką 1978°
w Londynie s. 2

		Folder	Mr. Kearty 430
1	Nazwisko	Rudomimo	
2	Imię	ryamina	
3	Data urodzenia	-	
4	Stopień wykształcenia	ppor	
5	Organizacja	-	
6	Przebieg choroby	AK Kedyw Kom. Gł.	
7	Funkcja	-	
8	Mr. Kozłowa	13628	
9	Adres	uchodźstwo	

1	Nazwisko ^{T.441}	M. Karty 214 Kochanowska
2	Imię	Janina c. Janna
3	Data ur./rozstania	03-01-1908
4	Stopień wojsk./tytuł	
5	Organizacja	AK
6	Przydział org./jednostka	
7	Funkcja	
8	M. Krzyża	
9	Źródło	Archiwum 1

87

VIII

PK

Rudominow - Kocubnowskie Jamina u Wina

KWA

s. 99. bydo w zależku Odbratim II wstata D. Gł S Z P pod
 obwodnictwem J. Miętkiłowiczkiego, kier. referatu
 waltu brzożcy, oraz dr Firamo... jej interwencji
 w marcu 1940 r. I Kobięcy patrolu sab.-dyw.
 w którym udział wzięli: H. Kujal, K. Olmowska
 J. Rudominow i K. Skosikowa - wszyscy z PK

s. 381 pod par. 42 symmimonia z 54-osobowym patra
 du osobowym Kobięcy Patrolu Kocubnowskiego (1940-)

zob. W. Kocubowski H., "Kocubow..." s. 99, 381 (VU 1944)

T: 441/WSK

VM

KG AK
Warszawa

RUDOMINO JANINA - ps. "Nina"

Patrol minerski, doświadczalno-bojowy BBT zorganizowany
na początku 1940 r.

Strz Źródło: Tomasz Strzembosz, Oddziały Szturmowe Konspiracyjnej Warszawy
1939-1944, Państwowe Wydawnictwo Naukowe 1983, s. 35.

Z.Kotowicz' 001

T: 44/WSK

KG AK
Warszawa
Kedyw

RUDOMINO JANINA - ps. "Nina"

Pierwszy Kobiety patrol minerski późniejsza instruktorka PWK
w zespole "Doktor" Zofii Franio niegdyś członka POW.

skott Źródło: Tomasz Strzębosz, Oddziały Szturmowe Konspiracyjnej Warszawy
1939-1944, Państwowe Wydawnictwo Naukowe 1983, s. 35.

Z.Kotowicz' 001

T: 441

HK-W-0a
H-da floor

RUDOMINO Jacek

ppow. ps. "Cima"

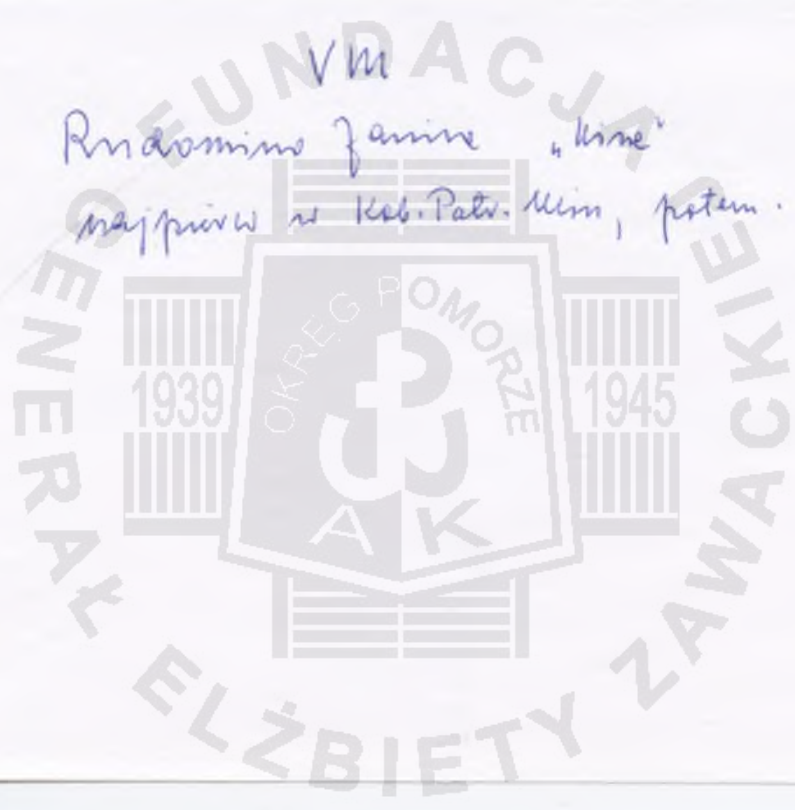
kd. 5, nr. ~~1455~~ 13628

Zob. P. Peszowska, Ordeł Dintuti Militari
i Jego Kawalerie.
Hallmark Press, Miami, Florida, USA
str. 607, 1992.

1971

PK
KO WVC

Andromino Janine "Kine"
najpierw w Klub. Paln. Młm, potem.

i

UM

AK
KG

RUDOMINO ^{Yemine}
ps. "Nime"

- zmiana nazwiska: Wojalske

mt. kom. ppor

odzn. dm. 3 V 1949

2ob. SPP - poszukiwanie J. Kucyńskiego IX 2001

1 zel. do p. 226/2001 konesp. E.2/

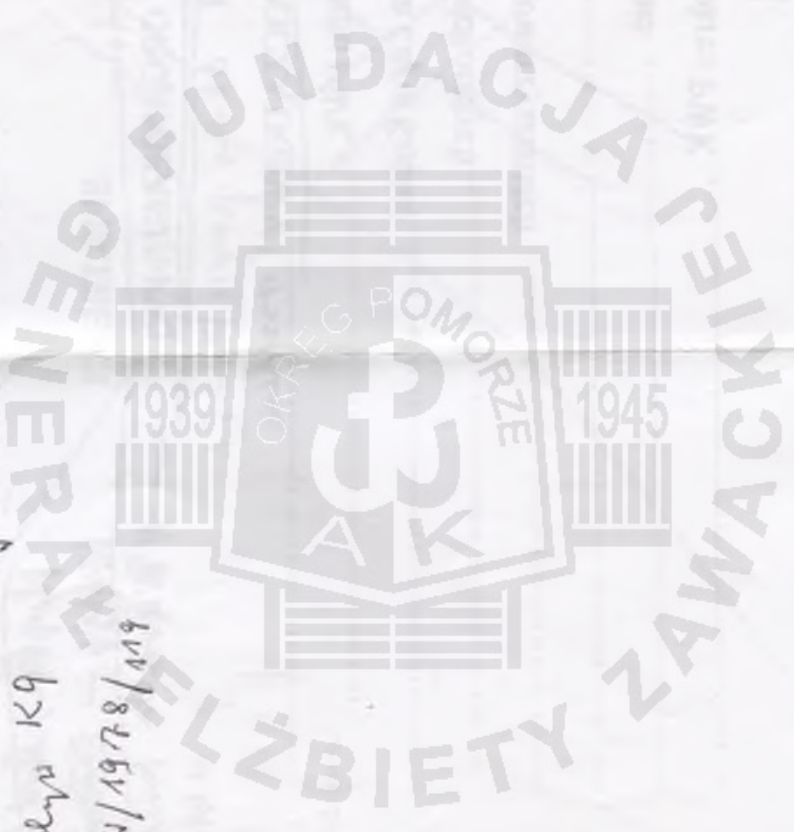
DKW. E 2001.

YM

Rudomine - Wejabske Jamne „Wine“

Medyn K9

H4/1978/119

T. 441/WSK

AK
IV+va

RUDOMINO Jarina

zam. Kochanowska

ps "Nirza", "Edyta"

VI. Fotografie

1. zdj. legitym. powiększ., [b.d.], reproduk.,
(6x8) nt. 2 + powiększ. tego samego zdj. nt. 1

2. zdj. legitym., [b.d.], oryg., (4,6x6) 922. 1

3. zdj. legit. 1 w.

4. zdj. legit. oryginalnie: (zdjęcie pusałke
p. Sellaert) 3.III.02.

1) Józef Karolowicz - Kochanowski

Janina

P w K

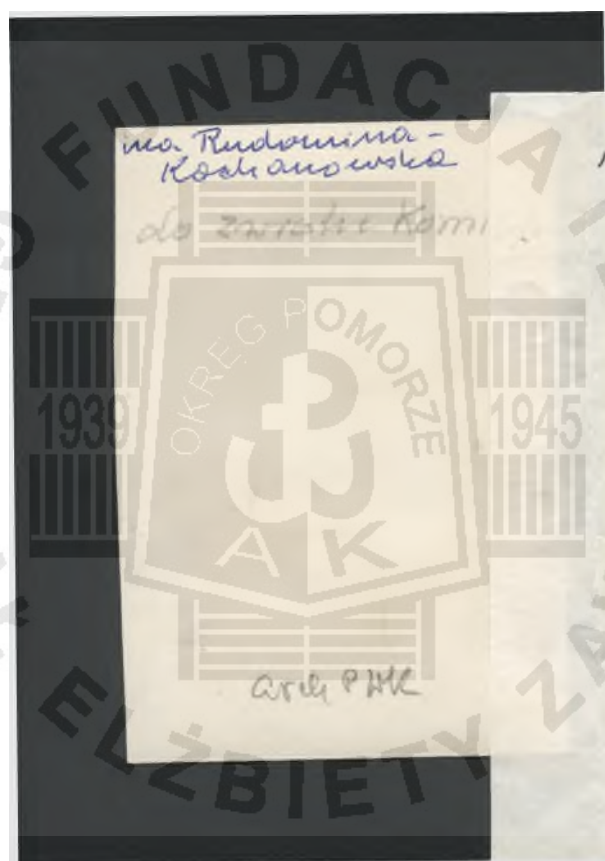
W B K

AK

W-wa

VI | 2

Jasina Rudołomino

151/3

pani Kochanowska
Rudomino

VI/4

Janina Kochanowska
z d. Riedomiño

FUNDACJA
GENERALNA
ELŻBIETY ZAWACKIEJ
1939 1945
AK

RUDOMINO Janina